

Kornerin porinat 2014 - 2015

1. Tenulan HelppoHeikit	1
2. VMP	2
3. WSOB osa 1	2
4. WSOB osa 2	4
5. WSOB osa 3	4
6. WSOB summa summarum	6
7. Kaksipiippuinen miekka.....	6
8. Muutos2016	7
9. Varjojen periferia ja enkelten tanssi	8
10. De va de	9
11. THH osa 2	9
12. Century satanen.....	10
13. Bella Bella vielä kerkiää!.....	10

1. Tenulan HelppoHeikit

9.9.2014

Valtakunnan korkeimman sarjatason ensimmäinen kierros lähestyi ja THH:n (Tenulan HelppoHeikit) diktaattori Keijo Käsisumo oli koonnut miehistön kasaan. Tapaamispaikkana oli jokseenkin tuttu aivokirurgi Tomi Lahon leikkaussali, jossa oli muutenkin tapana toimittaa tyhjää.

Soraääniä kuultiin heti, kun kakkosjoukkueen kantava voima, marsalkka Missämukka, oli laittanut otteet uusiksi, ja kaikki pallot oli ipoja. Laho ryhtyi pitämään luentoa eräästä kolmen tuuman pinnistään, mutta yleisön kiinnostus lopahti jo toisen tavun kohdalla. Paikalle ehättänyt maajoukkue valmentaja Juppi Joojoo huomautti, että Lahon kannattaisi ehkä porata muutama normaalinkin pisteen pallo. Ja niin päästiin tiiraamaan kiinnostuskiikareilla kirurgin selontekoa wet/drystä, high rg-palloista ja välialueesta. Ykkösjoukkueeseen nostetun Toivo Toiletin mielestä asiaa täytyisi vielä vähän miettiä.

Ensimmäisenä asialistalla olivat runkopelaajat. Marsalkka Missämukka ilmoitti, että hän ei sitten keilaa, jos paitojen kaulukset ovat taas sellaiset "saatanan lussut". Asiasta päästiin kuitenkin yhteisymmärrykseen, ja Missämukka lupautui kokoonpanoon. Käsisumo infosi, että hän oli käynyt lyhyehkön kolmen tunnin puhelun Paavo Pöhelön kanssa, joka ei ollut valitettavasti päässyt paikalle. Paavo oli metsästännyt kesän lohikäärmeitä, yksisarvisia ja peikkoja. Valkotakkinen setä oli antanut elokuun käynnillä uusia karkkeja, eikä sen jälkeen ollut löytynyt yhtäkään lohikäärmettä, mutta puut olivat alkaneet jutella. Käsisumo hyväksyi Paavon eittämättä vahvuuteen. Toiletti ei olisi halunnut tehdä mitään hätiköityjä päätöksiä.

Juppi Joojoo kertoi liiga-esiintymisten olevan kohdallaan mahdollisia, mutta jokseenkin epätodennäköisiä. Hän oli parhailaan jonossa polvi, lonkka-, ranne-, selkä-, kyynärpää-, olkapää- ja laihdutusleikkaukseen. Nurkassa lymyilevä Lämy Lätkä mumisi jotakin epäselvää seinälle, joka tulkittiin jooksiksi. Sotamies Larvanto oli juuri käynyt heittämissä muutaman heiton kolmosesta reunaan ja hyvin kulki. Lanttu Kahvanainen ei ollut vastannut viikkoon puhelimeen, mutta lähteet tiesivät kertoa, että Alijärvellä oli reuna auki, joten pojalle varmasti maistui keilaaminen. Remmiin siis. Toivo Toiletti miettisi asiaa vielä kotvan.

Myös Mauno Bytellätreba kertoi olevansa valmis tavoittelemaan vaatimatonta sadatta liigamestaruuttaan. Velli Higgmund loisti myös poissaolollaan, mutta hänet oli spotattu jo useana tiistaina 19.30 vuorossa. Silloin oli näet eniten haasteita tarjolla. Klaanin kovin kierremies Sika Mahti oli joutunut onnettomuuteen ja murtanut hiuksensa. Tyhjäkädet saivat naarata keskenään ainakin ensimmäisen kierroksen. Mahti messuaisi siihen asti paitaprojektin kimpussa. Toivo huomautti, että ei sovi kiiruhtaa asioiden edelle.

Senegaliin sometähti-koulutukseen sijoitettu Sampo Höpönassu oli petrannut työstöään ja pääsi jo parhaimmillaan seitsemään kilometriin tunnissa. Tarkka-Maken edellinen paikko oli viime marraskuulta, mutta hyvää kannatti odottaa. Keijo itse oli parannellut suorittamistaan kesän EBT-kisoissa ja kykeni selvästi hankalammissa Suomi-keleissä 185:n pisteen keskiarvoon. Eli normaaliin liiga-tasoonsa. Toiletin piti vielä pohtia.

Kokoontuminen päätettiin asialistan ensimmäiseen kohtaan, sillä yhdestä suusta kuultu "Keke hei, ei sillä oo hevon helvetin merkitystä", lannisti diktaattorin muuten ehtymättömän pätemisen tarpeen. Toivon mukaan taas oli hätäilty turhaan.

2. VMP

12.10.2014

Olipahan taas kekkerit. Liiga on startattu ja molemmat köörit väijyvät hyökkäys/kuoppausasemissa; ykkönen on kakkonen kahden pisteen erolla piikkiin, ja kakkonen kahdeksas samoilla pisteillä kuin neljäs. Näistä ehditään helposti karsintoihin.

Liigassa käytetty radanhoito oli niin surkea, ettei suomenkielessä tahdo olla sanoja kuvaamaan tuntemuksia, joita se herätti, mutta yritän silti. On kohtuullista, että liigaan kaavaillaan haastavempia hoitoja kuin markankisojen pubi-kelit, mutta silloin, kun porukka kokee vähiten huonoksi vaihtoehdoksi heittää täyttä kohti aletaan seilata lievästi arvelluttavilla vesillä. Surkeinta tässä on se, että jokainen vähänkin radanhoidosta ymmärtävä näki jo paperilla, että farssin lippu heiluu. Kammottavaa on myös se, että tämä ei todellakaan ollut ensimmäinen kerta, kun samainen henkilö suorittaa aivan totaalisen ryssinnän profiilia ruotiessaan. Väkisinkin herää kysymys, että kuinka monta kertaa saman henkilön tulee osoittaa perehtymättömyytensä ennen kuin asialle tehdään jotain? Ship has sailed.

Sosialismin mukainen seitsemäntoista tonnin raskaspistejärjestelmä saa myös oivasti uutta virtaa, kun radalle lyödään täydellinen taitojiljotiini eikä kaadetuilla keiloilla ole otteluvoittoa enempää merkitystä. Toisaalta näin varmaan kohta saavutetaan seuraava virstanpylväs eli se, että liigassa ei ole kuin häviäjiä. Loistavasti käytetty 17000€.

Pelaajien edesottamusten arvioiminen tuolla kuralla on jokseenkin työlästä, mutta muutamia mainintoja voidaan poimia lukuisten helmien joukosta. Kakkosjoukkueen 758, allekirjoittaneen 73 ruudussa seitsemän, Tarkka-maken kymppiapaikko ja se, että tuplan päälle harvoin kukaan sai viittä enempää tai vähempää.

Seuraava kierros siintää jo marraskuun lopulla Lahdessa, jonne toivottavasti hoidon suunnittelee joku asialle motivoitunut.

Jos lenkki messuaa edelleen hallilla niin sen voi jo ohjata toisaalle.

3. WSOB osa 1

26.10.2014

Kaksi vuotta sitten en olisi nähnyt itseäni ihan heti takaisin näissä kekereissä, mutta niinhän se takki yllättäen kääntyi. Kiitos siitä urheilija-apuralle - näitä varten se on myönnetty.

Ensimmäinen etappi oli reenit. Kaksi tuntia aikaa sohia, ja paanoille oli levitetty kaikki viikon aikana käytettävät hoidot. Cheetahille taisin uhrata kaksi heittoa; aivan jumalaton putki. Viper vaikutti enemmän tai vähemmän normikeliltä, joka mahdollisti monta lähestymistapaa. Chameleoni oli juuri niin ahterista kuin arvata saattaa; 43 jalkaiseksi muokattuna kenttä eli lievästi sanottuna nopeasti ja etenkin lopussa tulee vaikeuksia oikein urakalla. Cannot wait. Scorpion tuntui perin vekkuliilta - Keken kuula viipotti samaa rimaa 60 jalkaa. Kun oli keilattu miltei kaksi tuntia pallo liukasteli edelleen luotisuoraan.

Cheetah ja Scorpion tuntuivat kohtalaisen selviltä, sillä ne eivät jätä mitään arvailujen varaan ja peli-idea on kaikille selvä. Viper ja Chameleoni puolestaan ovat aivan toista maata. Reeneissä verrattain moni oli etenkin Chameleoniin aivan purjeessa, joten taatusti tullaan näkemään enemmän tai vähemmän epätoivoisia selätysyrityksiä. Viperia pystyi keilaamaan käytännössä mistä vaan, joten se tulee myös näkymään rataparien välisissä eroissa jne.

Kisoista ensinnä oli Cheetah, ja ainakin Korven juttujen mukaan se on allekirjoittaneen lempikeli eli kansanhiintolatu. Olin päättänyt edellispäivän kahden reeniheiton perusteella tammata Absolut Flipillä reunaan kohti, sillä tähtääminen olisi vain itsensä kiusaamista. Alku meinasikin sujua hyvin, kunnes havaitsin tilanteen ja himmasin toisen sarjan loppuun kolme pakkaamatonta koloa. Oman muuntautumiskyvyn ollessa vähintäänkin heikko eivät seuraavat sarjat tarjonneet mitään mainittavaa. Tupla triplaa ja välillä niin syvälle pöpelikköön, että palloa ei ole löydetty vieläkään. Lopun lähestyessä kävin henkien taistelun omassa yksinkertaisuudessa, ja sain kuin sainkin itseni vakuutettua siitä, että siirry vasempaan ja heitä kierteellä voisi olla hyvä ratkaisu. Kuudennen sarjan selvisin kuudella jokella, kun pää ja käsi eivät, yllätys, yllätys, tehneet minkäänlaista yhteistyötä. Viimeiseen sarjaan sain säädettyä alapalloni osoitteeseen, ja starttasin kymmenen jonolla ennenkuin noteerasin kaislikkoon - niin väsynyttä jockea näkee muuten harvoin. Kaksi viimeistä sarjaa radalla mateli Hyroad.

Savun hälvettyä olin rautaunut 251 pistettä päälle parin, mikä oli esityksiin nähden varsin kelvollinen tulema. Toisen sarjan puhelinnumero-loppu kaunistelematta vitutti, sillä jatkosta jäänee 20 silmää vajaaksi. Jehu koulutti Sinisteriä miltei koko 7 sarjaa, ja ehätti kymmenisen pinnaa allekirjoittaneen edelle. Osku vaelsi varjojen mailla 4 sarjaa, mutta kelvollinen loppu piti talon pystyssä.

Huomenna vuorossa Viper, jota varten haettiin rekasta Optimus. IQ Fusion vaikutti myös reeneissä hyvältä, mutta todennäköisesti sillä ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa.

Kuitti

4. WSOB osa 2

27.10.2014

Viper oli sitä mitä ounastelin potenssiin kolmetoista - pystyi lähestymään monella tapaa, niin toimittiin ja kehkeytyi jos jonkin mallista laituria.

Reenien perusteella päädyin paiskaamaan kulmahkosta puolitäyttä Flipillä. Se tuottikin toivottua tulosta juuri sen sarjan verran, mikä oli budjetoitu eikä luokattomia heittojakaan tullut kuin 4/10. Liu'usta ei tarvinnut alussa huolehtia, joten viikon riman vaihdokset on varmaan nyt lusittu.

Kulmaviivaimelle ei annettu toista mahdollisuutta, sillä joku oli ottanut ja hiekkapuhaltanut simmin pois eikä näillä taidoilla parane ryhtyä rimantarkkaan touhuun alkuunkaan. Maleksin merkkipäli ja pallo kerrallaan suuntaan jos toiseenkin, kunnes päädyin Fusioniin ja väistin kuoppaamisen vielä tässä kohtaa.

Itse asiaan päästiin sarjassa kolme, kun siihen asti hyvin kohteessa levännyt WD haistetteli pitkät, ja heilutti mattoa kuviosta kuin kuviosta. Eikä mikään muukaan kassin täyteistä varsinaisesti koteloa hätyytellyt. Ruudussa viisi oltiin vasta 45 alle, joten tilanne oli varsin hyvä. Samaa heitollista ja pelinluvullista surkeilua oli edessä kolme sarjaa.

Cruxilla välimallia; ämpäri tai 3-6-10. Hyroadilla vähän sitä ja tätä; ros kiin, ros kiin ja ros kiin. Epätoivoinen yritys suoristaa Flipillä; joo herätys. Fusionilla kaikkea mitä keksin; bitch please. Hyroad Pearlilla hyperlurua; kakkonen, kakkonen, kotiportti, kakkonen. Optimuksen olivat onneksi poranneet rekassa päin prinkkalaa, joten sitä ei tarvinnut koittaa kolmea lääpäisyä enempää. Toisaalta, tuskin silläkään olisi osoitteeseen lähtenyt, sillä suorittaminen oli eskaloitunut jo sille tasolle, että 4-sarjassakaan ei olisi päässyt vaihtopenkkiä pidemmälle.

Kun turnaus oli julistettu virallisesti päättyneeksi päädyin vielä takaisin 70-luvun presidentin vaalien tunnelmaan eli Hyroad Pearlisiin. Ratapari oli lievästi sanottuna suosiollinen, ja toisto hätyytteli parhaimmillaan välttävää, joten 268 saatiin kirjattua tauluun. Viimeiseen sarjaan tein amatöörin mokaan, ja lähdin työstämään samoista, mutta sanomattakin lienee selvää kuinka paljon hedelmää se kantoi. Savun hälvettyä rantauduin kolmea vaille sata päälle tulokseen. Hatun nosto itselle siitä, että eilisestä suorittamisesta pystyi vielä huonontamaan.

Huomenna on vuorossa Chameleon, joka vaikutti nollalta pisteeltä jo reeneissä. Mikäli heittäminen huononee tätä tahtia voi olla, että 7 sarjan ennätys jää rikkomatta.

5. WSOB osa 3

29.10.2014

Päivä pulkassa ja merkittävästi paremmalla menestyksellä kuin oli ounasteltu. Aamulla yllätin itseni ja pelikaverit tekemällä 8 välttävää suoritusta peräkkäin, yhdestä jäi tietysti imu8, mutta kuitenkin. Sain kuitenkin pelastettua sarjan lopettamalla stereoihin ja ykköskymppiin. Hinkkasin alapinnan Asylumin tuoreella viissatasella, ja sain pallon vaihtamaan vähän toista rimaa.

Toinen sarja oli juurikin sitä kameleonttia, jota olin reenien perusteella odotellut. Yksi kumo ja sekin tietysti aura, kerran taskuun ja siitä luonnollisesti vanha tuttu imu8. Heitot olivat samaa sekundaaria, mitä tässä on ollut ilo nauttia jo kolme päivää ja nyt tuloskin, 171, vastasi täydellisesti suorittamisen tasoa.

Aikani omaa heikkouttani voiteltuani sain kuin sainkin pääni perseestä, ja ryhdyin pohtimaan uutta lähestymistapaa. Kierrettä kun ei ole eikä tule niin olkoon; heitetään sitten suoraan. Kaivoin Optimuksen pussista ja kohdistin nelosen tietämiltä taskuun.

Alapallo kantoi hedelmää. Kahtakahtakymmentä ryhtyi tipahtelemaan kuin liukuhihnalta, ja asetelmat paranivat vähitellen. Kelin kehittyessä Optimus yritti kääntyä, mutta se vaihdettiin vastalauseena välittömästi Fusioniin, joka jatkoi toivottua junailua.

Kuudenteen sarjaan vaihdoin jo Hyroad Pearlisiin, joka liikutti pakkaa varsin mainiosti. Ympäriällä alkoi muutama pallo lennellä jo

merkeille, mutta itse sai kyllä edelleen laittaa polvi maassa, jotta takapokalta vältyttiin.

Terminaalivaiheeseen päästyä kyseltiin isohkoa sarjaa rahoille. Arvelluttavan alkutuplan jälkeen yritin säätää pallon irtoamista myöhäisemmäksi. Jokainen joka on joskus nähnyt kun allekirjoittanut yrittää loftata, tietää, että siitä ei hyvä heilu. Tällä kertaa annettiin siimaa, ja loppuun kolutun jonon siivittämänä tulostaulu näytti +159. Eli noin 259 pistettä yli budjetin. Oletettavasti pukkasi reissun toisen sekin inhokki hoidolla.

B-vuoro epäonnistui rahtusen normaaliakin rumemmin, ja lievänä yllätyksenä työnsi iltakomennuksen. Kierteen seassa alapalloilu on yleensä sitä parasta herkkua, mutta alttarille mars.

Kuten arvata saattaa kentät olivat kolmannella hoidolla jo aika kohtuullisen liukkaat. Hiekkapuhallettu Asylum ei häiritsevästi rimaa vaihtanut eikä toiseksi vaihtoehdoksi sumennettu Crux tehnyt sitäkään vähää. Onneksi Suomessa ei käytetä öljyä, sillä nyt todellisuus iski taas harppuunan tavoin.

Kaksi ensimmäistä sarjaa oli vielä työntäjälläkin ihan kivaa, kun heitti takataskusta vartin palloa. Jollekin jäi ilmeisesti kakkoskymppi, sillä jo kolmannessa sarjassa ryhtyi säähavaintopalloja lentelemään puolelta ja toiselta. Eriskummallista tässä oli etenkin se, että meitä oli kaksi rataparilla ja karsinnassa kohoja näkyi vain harvakseltaan, ja vasta loppusarjoissa. Keken pelit julistettiin päätyneiksi.

Välissä meni kolme sarjaa viidellä kumolla ynnä muuta mehukasta. Harvoin tulee annettua itselle kredittiä yhtään mistään, mutta pakko myöntää, että tällä sunnuntaiyönnillä 24 joukkoon, tuolla kelillä ja fiildillä oli hyvin. Ei kelpollisesti, kohtalaisesti tai välttävästi vaan hyvin.

Skorpion tuli ja pisti. Se pisti arvaamatta, pitkään ja kivuliaasti.

En varmasti ollut ainut, joka oli pistänyt reeneissä merkille, että meneepä muuten pallo suoraan. Kisassa ei ollut aivan näin. Ikävä kyllä 47 jalalla kierrettä ei riitä perälle asti, ja nyt tarjolla ollut mutka tuli ennen merkkejä. Asiaa ei varsinaisesti vienyt eteenpäin se, että hyperhimmaita palloja ei reeneissä mennyt suinkaan järkevästi kakkosesta vaan amerikantyyliin näppärästi nelosesta. Tilanne vaikutti arvelluttavalta.

Ensimmäiseen sarja nakeltiin arviolta puolikilometria tunnissa eilisen jäljiltä pölyttyneellä Asylumilla. Tupla triplalla 224. Vielä hengitti.

Toiseen sarjaan mentäessä oli se vähäinenkin loppuliike eliminoitu, ja pallo iski kuin saarioisten roiskeläppä. Loppu triplalla säästetty kaksnollaneljä oli kuin kilo voita. Kolmas sarja oli suorastaan surkuhupaisa, kun koteloon sai kyllä kohellettua, mutta 8-10 jäi miellyttävästi pariin otteeseen.

Tuota HV-sarjaa seurasikin totaali kuolema, kuoppaus ja valkoinen lippu. Seuraavat kolme sarjaa edettiin ilman tuplaa, eikä taskuunkaan erehtynyt liian monesti - kolmosvitosväli oli hinkattu perunapelloksi ja alapallo on siinä kohtaa aseeton. Alempaa ei ykkönen ollut tavoitettavissa ja ylempää tarjolla oli nautittavaa kääremeenkieli-reaktiota, jonka katvealueeseen tasku oli sijoitettu.

Viimeiseen sarjaan sain semijoululla 240, mutta ennen tätä päivää haalittu 130 pisteen kaula sijalle 61. oli jo käsitelty ja ulos rahoilta päädyttiin onnellisesti 12 pisteen turvin. Vielä mahtavampi oli Jehun kahden pisteen noteeraus.

Surullisinta koko koettelemuksessa oli se, että ne kolme sarjaa, jotka pompittiin demilitarisoidulla miinakentällä olisivat voineet mennä vain huonommin. Pisteitä noihin taisin haalia mallia 480, johon sai paikata jokusen himmelin. Avauksien puolesta tuloksen olisi pitänyt olla 312, mikä ei ole liikaa oikein millään mittarilla.

6. WSOB summa summarum

30.10.2014

WSOB on nyt allekirjoittaneen osalta lusittu. Tarkoituksena oli vielä käydä jokeltamassa pari regionalia, mutta muutamien vauhtiratojen kanssa koettujen näkemyserojen johdosta polvi on siinä kunnossa, että jääköön väliin. Halli oli jaettu kahteen osaan, ja toisen puolen onnuin nelosen pohjalla ja toisen seiskalla. Etenkin niinä harvoina kertoina, kun sujui tuli ravattua viivalle väärä pohja päkiässä ja polvi tykkäsi kyttyrää.

Kokonaisuutena nykyinen konsepti on varsin kaksijakoinen, mutta taloustilanne ei juuri muuta salli. Vaikka hoitoa vaihdetaankin päivittäin niin öljyn/hallin perusluonne kuitenkin määrittelee valtaosan tapahtumista. Monta todella hyvää keilaajaa oli marjassa hoidolla kuin hoidolla, ja puolestaan muutama arvelluttavampi tapaus heilui 24 joukossa lanauksella kuin lanauksella. Takapajulasta tulleena on tietysti hyvä, että pääsee osallistumaan moneen mittelöön samalla panostuksella, mutta oikeiden ammattilaisten kannalta nykyinen tilanne ei ole kovin häävi. Tosin, jos vaihtoehtona on tämä tai ei mitään, on itsestään selvää, että nykyinen voittaa. Summa summarum; jos ei mätsää alussa, tuskin niin tapahtuu myöskään loppuviikosta. Seuraavaa vuotta odottelemaan.

Henkilökohtaisesti voi sanoa, että viimeistä hoitoa lukuunottamatta suoriutuminen oli kohtalaista, suorittaminen välttävän ja hylätyn rajamailla. Eittämättä kävi mielessä kerran tai kaksi, mitä jos olisi kyennyt valtaosan ajasta edes keskinkertaisiin suorituksiin. Yhden cutin missasin 12p ja mm-kisojen rahat toisen 12p. Eikä voida varsinaisesti sanoa, että jäi hyvästä sitä ja tätä. Jäi paskasta kasa ja siitä par vitonen. Tästä seuraavien kahden viikon aikana täytynee viettää muutama kymmenen tuntia rangella, muuten tulee räppäissä itku.

Kaksi vuotta sitten käytössä oli allekirjoittaneen ehdoton suosikki Logic-öljy, joka ajoi tilanteen siihen, että Cheetahia lukuunottamatta jokainen keli kirjaimellisesti heitettiin vähintään vitosesta jo sarjassa kolme. On sanomattakin selvää, että se oli aivan älytöntä, koska hoidoilla ei käytännössä ollut mitään eroja. Nyt käytetty Defy toi eroja, mutta muutos oli kummallinen. Alkupää oli käsitelty pian, sillä monet käyttivät paljon pintaa, mikä oli luonnollista sillä fressit olivat oikeasti nopeita. Breikin tienoolla kasaantui aikamoinen lätkä, ja näin alapallolla viimeisissä sarjoissa sattui ja tapahtui. Kun pallo viipotti vasempaan jo merkeillä luulit tehneesi järkevät muutokset, mutta seuraava menikin metrin oikealta ohi ykkösen. Tätä näki paljon, kun seurasi omaa, Thomas Larsenin, Duken, Walter Rayn ja muutamien muiden kierrekesteihin eksyneiden pääsiäiskäsien tönäilyä. Kaikesta huolimatta Defy vei Logicia 318-1. South Pointin perusluonne on kuitenkin selvä; Hook it or lose it

7. Kaksipiipainen miekka

23.11.2014

Ristiriitaisin tuntein on saatettu maaliin kauden toinen liigaviikonloppu

Viikonloppu oli perin ristiriitainen. Liigan puolesta ei voida olla pettyneitä, vaikka allekirjoittanut olikin ykkösjengin paras. Silloin ei pitäisi pystyä kuudetta tilaa korkeammalle kohoamaan. Ykkönen on noussut ensimmäisen kierroksen koheltamisen jälkeen ykköseksi ja kakkonen karkkyy otollista kuoppaushetkeä neljäntenä. Liittovaltuusto puolestaan osoitti kyntensä, ja antoi jälleen aihetta pettyä.

Liigan keli oli erinomainen. Siitä suuri kiitos Törähaukalle. Kenttää pystyi jäsenetelemään melkein mistä tahansa muualta paitsi kakkosesta - suoraa tai vinoon. Reunasta sai lääpäistä rehellisesti suoraa. Haulikoille ei sinne ollut asiaa, mutta niitä varten oli toinen mesta ylempänä. Viis kautta viis.

Lauantain esityksiin sai olla tyytyväinen. Mahalaskuilta vältyttiin ja Tinkekin sai nostettua kausikeskiarvoaan 146:sta rahtusen ylöspäin. Kakkosjengi oli myös noussut ainakin väliaikaisesti hiekkasärkälle kuivattelemaan. Aurinko paistoi risukasaan ja syvälle.

Sunnuntaina joukkueemme väläytti heti ensimmäisessä sarjassa, kun kierrekolaajat Peltsi ja Keke kouluttivat rännin kylkeä 557 pisteen edestä. Tuosta parituloksesta selvittiin kuitenkin säikähdyksellä, ja loppupäivä meni arvelluttavissa merkeissä. Tappioita kerättiin vain yksi ja sekin maittavasti kahdella pisteellä. Tulkintojen valossa häviöitä olisi voinut tulla useampikin, mutta onneksi armoa piisasin päivän tarpeisiin.

liron liigadebyytti oli myöskin erinomainen, ja hänen osaltaan on nelossarjan pelit nyt taputeltu. Kakkosjengi kävi sunnuntaina läpi kohtalaisehkon seikkailun, josta kahden pinnan kokoinen kiitos kuuluu Tonterille. Pronssisamat ovat edelleen hengissä.

Littipeukku siitä.

Ja sitten muihin aiheisiin.

Suomalainen keilailu koki lauantaina aimo kolauksen, kun organisaatiomme ylin päättävä elin, liittovaltuusto, kokoontui. Jälleen kerran se tyrmäsi kilpailuliiton SM-kisoja koskevan uudistuksen. Tämän seurauksena kilpailuliiton SM-kisoja koskevan uudistuksen. Tämän seurauksena kilpailuliiton SM-kisoja koskevan uudistuksen. Liiton sivuilla siitä ei toistaiseksi ole uutisoitu, sillä eiköhän puheenjohtaja yritä jotain tunteisiin vetoavaa asian pyörtämiseksi. Varmaan onnistuu, not.

Kilpailuliiton ratkaisu oli täysin oikea, sillä jos valtuusto palauttaa esityksiä toisensa jälkeen uuteen syyniin, on se selvä epäluottamuslause. Selvää on myös se, että niin kauan kun meillä on liittovaltuusto junnua päätöksenteko paikallaan. Selvää on myös se, että valtuuston pätevyys ei ole edes promillen vertaa eronneen kilpailuliiton pätevyyden rinnalla. Eli ketkä tässä hävisivät? Suomalaiset keilaajat. Jälleen kerran.

On myös perin oudoksuttavaa, että liittovaltuusto päätti muuttaa SM-kilpailujen finalistien määrän 64:stä 48:aan. Suomen keilailuliiton toimintasäännöissä, kun sanotaan että valtuusto voi vain hyväksyä tai hylätä valmiita ehdotuksia. Kilpailuliiton ei ainakaan ollut tätä ehdottanut ja tuskin hallitukseen. Toisaalta onhan valtuustossa vuonna 2007 ollut piittaamatta käsitteestä "suljettu lippuäänestys", että kukapa muuta odottaisikaan.

Valtuusto ei ole muuta kuin palikka lajin kehityksen rattaissa. On luokatonta, että valiokunnissa paneudutaan, otetaan selvää ja tehdään paljon töitä asioiden eteen, ja sitten tulee yksi sammaloitunut jäännöspronssikaudelta ja tyrmää koko lystin.

On suunnaton sääli, että kokonaisvaltaisesti ammattitaitoisin valiokunta menetettiin tämän pelleilyn takia. Valtuusto voisi myös erota. Se on onnistunut tekemään tällä kaudella jo tarpeeksi hallaa suomalaiselle keilailulle. Sen tehtävä on täytetty.

8. Muutos2016

31.1.2015

Suomen keilailun kurssi on muutettava. Sisimpään sattuu, kun vuodesta toiseen vältellään vaikeita päätöksiä, ja laji uppoaa väistämättä kohti pohjaa. Tämän hetkinen päätöksenteko ei johda mihinkään; yritetään tehdä päätöksiä, jotka miellyttävät kaikkia ja näin ollaan päättämättä yhtään mitään.

Organisaation jäykkyys ja vanhollisuus syövät edestään kaiken innovatiivisuuden. Hallituksen kokouksiin tuodaan asiat viime tipassa ilman, että hallituksen jäsenet ehtivät paneutua niihin. Nykyiset toimintamallit eivät kannusta ketään pätevää ryhtymään lajimme järjestötoimintaan.

Olen äärimmäisen kyllästynyt siihen, että kipeistä asioista vaietaan ja siihen, että todellisia ongelmia ei suostuta myöntämään. Olen äärimmäisen kyllästynyt myös siihen, että ihmiset istuvat hallituksessa, valiokunnissa ja valtuustossa ilman, että heillä olisi mitään annettavaa lajille. Keilailulla EI mene hyvin. Ei sitten mitenkään päin katsottuna.

Mielestäni päätöksiä tehdessä tulisi olla huomattavasti nykyistä avoimempi ja hyödyntää sitä, että jäsenistömme joukossa on monien eri alojen asiantuntijoita ja osajia. Vakan alla kaikessa hiljaisuudessa tehdyt päätökset eivät vastaa lajimme tarpeita nyt tai vastaisuudessa. Järjestötoiminnassa pitäisi muistaa, että sen koko tarkoitus on kehittää lajia. Asioita on tehtävä keilaajien parhaaksi. Kahvipöytä on muuallakin.

Kyllästynein olen valittamaan.

Muutos ei tapahdu itsestään vaan jonkun on muutettava asioita. Turhautumiseni tähän mitäänsanomattomuuteen on johtanut siihen, että aion asettua ehdolle, kun Suomen keilailuliitolle seuraavan kerran valitaan uutta puheenjohtajaa.

Olen kovin skeptinen sen suhteen, että minut valittaisiin. Olen varmasti monien mielestä aivan liian nuori, särmiäkäs ja kokematon järjestötoiminnassa. Henkilökohtaisesti minua ei kiinnosta tittelit pätkääkään saatika ansiomerkit tai viirit. Tärkeintä on saada lajin kehitys oikeisiin uriin. On otettava selkeä linja ja seurattava sitä. Se, että yritetään miellyttää kaikkia, ja sen varjolla ollaan oikeastaan päättämättä mitään on vain heikkoutta. Huipulla tuulee ja on oltava valmis ottamaan loka vastaan. Kahdessa vuodessa näkee mentiinkö syteen vai saveen.

Siihen, kun liitollemme valitaan seuraavan kerran puheenjohtajaa on miltei kaksi vuotta aikaa, joten tätä voidaan pitää aikaisena ilmoituksena. Tiedän, että joillekin pelkkä ajatus minusta puheenjohtajana on niin absurdi, että toivon pelkästään sen jo ajavan joitakin asioita muutokseen. Mitä aikaisemmin kurssi muuttuu sen parempi. Jostain on lähdeävä liikkeelle.

Tätä saa jakaa!

9. Varjojen periferia ja enkelten tanssi

8.2.2015

Kas niin on kulutettu loppuun liigakerros Porissa. Aikaisempina vuosina on ollut tapana, että Porin liigasta ei itkutta selvitä sillä radalle on levitetty lyhyt hoito, joka sopii hallin luonteeseen yhtä hyvin kuin ”kompromissi” Nahkan sanavarastoon. Tällä erää tatinaa oli levitetty 46 jalan mitalta, mikä käytännössä tarkoitti sitä, että meidän alapallojen kuulat vaihtaisivat suuntaa seuraavan kerran maanantain reenivuorolla. Onneksi tasapuolisuuden vuoksi molemmat reunat kääntyivät oikealle.

Viikonlopun ensimmäisestä matsista molemmat katraamme leipoivat voitot. Jo tässä kohtaa annettiin selvää osviittaa tulevasta, sillä ns. ”ykkösjengi” porhalsi hienosti melkein pariin tuolla haastavalla sportti-kelillä, millä tuleva ykkösjengi parsi kasaan reilut 100p enemmän. Toisessa ottelussa menneisyyden menestyjät ottivat jo komeasti kuokkaan esimerkillisellä 969-noteerauksella, kun tulevaisuuden toivot jatkoivat ruusuisella tiellään laittaen GH:n mattoon about 200p. Johtoporras piti tätä trendiä lievästi arvelluttavana.

Kun lauantai oli saatettu pelien osalta päätökseen oli suffelijengi (TKK1) kärsinyt vain yhden tappion, mikä kielii mainiosta kansallisesta tasosta. Päivän joukkueeksi nimettiin tällä kertaa lapsellisen surkean tekemisen seurauksena, ja tästä kuuluu kiitos urheilusosialismille. Kakkosjengi esitti kokonaisuutena aivan eri universumin peliä, mutta onnistui voittamaan vain kolmesti ja pilipalisäännöillä se tarkoittaa vain keskinkertaista päivää. Keskiarvoeroa joukkueiden välillä oli lauantain jälkeen 50p.

Sunnuntai-aamun usvassa kakkosjengi jatkoi ratsastustaan valkyurioiden kanssa, ja pyyhki täytepoppoolla (TKK1) lattiaa. Höpöhöpö-porukan johtohahmo oli tutkaillut ottelukaavioita ja tullut siihen johtopäätökseen, että mikäli jollan kurssi ei muutu päivän saldoksi tulee 0 raskasta.

Ja paskanmarjat se mihinkään muuttunut.

Seuraava ottelu Riihimäen kaljakellujia (Siniset) vastaan ehti näyttää varsin hyvältä, kunnes lucifer näytti kyntensä ja sekundasimot taipuivat tervetulleeseen kahden pisteen tappioon. Toisaalla ensikauden edustusjoukkue jatkoi sotajalalla, ja murjoi Pinjetsin isällisellä 23 pisteen marginaalilla. Kolmannessa erässä kumpainenkin kööri koki tappion. Mikkihiiret saivat Pinjetsiltä pataan kevyet 150 pinnaa. Tekeminen oli huipussaan, ratkaisut oikeita ja fiilis katossa. Missä täällä on kyniä?

Kahdesta viimeisestä matsista team teuvohakkarainen kääri pisteet kotiin, mikä oli jatkoa ajatellen varsin miellyttävä uutinen. Kakkosjengin tehot olivat tauon jälkeen 1-1, ja kokonaisuutena päivälle kolme voittoa. Pronssi hämöttää enää kuuden raskaan pisteen päässä eli tilanne on äärimmäisen auki. Hypernollat onnistuivat kaikesta huolimatta venyttämään eron kakkosena keikkuvaan Pinjetsiin niin ikään kuuteen pisteeseen. Tilanteet kallistuivat kokonaisuutena kelvolliseen suuntaan.

Parhaat yksilöesitykset löytyivät kiistatta kakkosjengin puolelta, sillä ykkönen kolasi muutamia yksittäisiä sarjoja lukuunottamatta alle arvosteluasteikon koko ryhmän voimin. Maaliskuun puolessa välissä Talissa esitysten on parannuttava merkittävästi tai muuten on luovuttava sarjasta. Kakkosjengin on peli on kehittynyt koko kauden, mikä on varsin hyvä, sillä tulevaisuudessa meidät sepulit kannattaa siirtää surutta vitriiniin.

10. De va de

27.2.2015

Pitkänlaisen harkinnan jälkeen sain viimein päätettyä aikani maajoukkueessa. Sen verta on itsestään oppinut, että koskaan ei kannata sanoa "ei koskaan", mutta yllättyisin, jos vielä joskus tulisi tehtyä paluu. Seuraavaksi erittelen rahtusen lopputulemaan johtaneita seikkoja.

Maajoukkueen kuuluisi olla se tähdellisen estradi, mitä tarjolla on ja siihen suhtautuminen tulisi olla sen mukaista. Henkilökohtaisen kiinnostuksen arvokisoihin ja muuhun maajoukkue toimintaan ollessa negatiivinen kokisin sen vain epäkunnioittavaksi, jos jäisin jalkoihin pyörimään. Surullistahan se on, että taso luultavasti joukkueeseen asti riittäisi. Se ei liity juurikaan minun hyvinvointeen vaan tämän hetkisen tason heikkouteen.

Arvokisat ovat kokonaisuutena yksi murheenkryyni. Kisat kestävät toista viikkoa ja sarjoja keilataan parikymmentä. Ymmärrys palloista on olennainen osa lajia nykypäivänä ja sitä rajoitetaan kuuden pallon säännöllä, joka on arpa, koska reeni- ja kisakelit eivät yleensä kohtaa. Erien väliset erot ovat mielettömiä ja lyhyellä formaatilla ne vain karrikoituvat. Viimeisin singlen maailmanmestari oli karsinnassa vasta oman eränsä kolmas. Tämän ei pitäisi olla mitenkään mahdollista. Kasa epäkohtia, joihin ei yksittäinen keilaaja voi vaikuttaa. Eli perseestä.

Liiga, markankisat ja omaehtoiset ulkomaanpelit ovat edelleen mukavia, koska tykkään keilata. Nimenomaan keilata. Kolme sarjaa joka toinen päivä arvokisa-tyyliin ei ole keilaamista - se on huilaamista.

Kirsikkana kakun päällä on totaalinen kyllästyminen Suomen Keilailuliiton tapaan hoitaa asioitaan. Näiden tapauksien erittelyyn tarvittaisiin jotakuinkin kymmenen liuskaa pienellä fontilla, mutta eiköhän joitakin olennaisia asioita ole jo tullut tarkennettua toisaalla.

En ole todellakaan lopettamassa keilailua tai edes vähentämässä sitä. Nyt on vain yksi luku nähty ja koettu.

Tack o hej!

Keke

11. THH osa 2

2.3.2015

Liigakausi lähenee loppuaan, joten on aika kurkistaa kärjen kulisseihin!

Tenulan HelppoHeikkien liigakausi oli siirtymässä kovaa vauhtia terminaalivaiheeseen ja tekemisen taso oli sen mukaista; Tomi Lahon leikkaussaliin oli kokoontunut kasa kovia tekijöitä. Marsalkka Missämutka oli viimein saanut uudet paidat hyyppihinsä, ja otsa oli mennyt rypylle nopeammin kuin Keke ehtii takkiaan kääntää. "Voi jumalauta, nää on taas tälläset saatanan lussut", kuului Marsalkan tuomio ja päälle äänekäs alakautta aivastus.

Laho ja Toivo Toiletti suunnittelivat Toivolle uutta murikkaa ja kuten arvata saattaa se ei ollut aivan yhdessä yössä toteutettavissa. Kun Laho ehdotti kuulaa X kuului Käsiumon ja Missämutkan suunnasta paskaista naurua "se on IPA!". Toivon mielestä oli turha tehdä mitään hätiköityä, sillä ei ole mitään järkeä hankkia uutta palloa ennenkuin saa parempia heittoa. Marsalkka siunasi muita pienellä selvityksellä parempien heittojen todennäköisyydestä.

Juppi Joojoo liihotti paikalle tukka hulmuten. Oli tullut reenaamaan, kun liigassa tarvittiin kahdennollaneljän-miestä anytime ja isolla kirkolla oli karpalolonkero vapautettu alvista. Oli kuulemma ruvennut laittamaan stanssista rullaa. Laho iski muita nauruhermoon, jotta hänkin on ryhtynyt paikkamaan kympin.

Sampo Höpönassu oli lomalla Senegalin sometähti-koulutuksesta, ja oli myös ryhtynyt miettimään uutta palloa. Vastaus olisi ollut selvä, mutta kyseinen pallo oli kuulemma mennyt jollain Synkkäsalmen Nasse-sedällä surkeasti niin sellaista ei voinut tehdä. Höpönassu himoitsi Velli Higgmundille jemmattua punaista palloa ja ehdotti sen kairaamista. Laho totesi, että Higgmundin vasen käsi painaa enemmän kuin kylällinen Höpönassuja, joten kuula jäi saamatta. Keskustelu oli leiponut kaikkitietävälle Kekelle vasemman käden syvälle naamaan. Marsalkka aivasti jälleen pitkään ja hartaasti. Alakautta.

Liiga lähestyi, joten myös sotamies Larvanto liihotti radoille Antics ja Optimus kainalossa. Tähtäimessä kolmonen ja breikki reunalle. Tarkka-Make reenasi vieressä hallittuja reikäpaikkoja ottaen päädyistä vauhtia ja kiskaisten niin, että sillä olisi saanut käyntiin kaikki Näsijärven rannan perämootorit. Mauno Bytellätreba oli myös tullut tehoreeneihin ja kävi aikansa kuluksi rykäisemässä kuudenentoista peräkkäiskaatonsa. Kädet taskuun ja tää oli tässä. Nelossarjaan alennetulla Lätkällä puolestaan kääntyi päivän kuudes harjoitustunti jälkipuolikkaalle.

Toisaalla Tomi Laholle oli tullut maksava asiakas ja suunsoittaja/empijä-osasto siirrettiin hallin puolelle. Marsalkka tarttui tilaisuuteen ja ryhtyi myymään Toiletille paria omaa kuulaansa. Toivo ei osannut vielä päättää sillä aikuutuuri oli vielä ihan hyvä ja keimpreikkeristä pilkkotti painolaatta vain kahdesta kohtaa.

Sika "Mosse" Mahti jyräsi paikalle ja kertoi varanneensa helppoheikeille huoneet viikonlopun kierrosta varten. Vettä heitettiin samantien kiukaalle Marsalkan rakkaan vaimon toimesta "jaa etkö te ookkaan Presidentissä?". Rakkauden liekkiä päästiin sammuttamaan koko poppoon voimin.

Miettelön tauottua Keke ryhtyi tuomaan itseään välittömästi esille kertomalla edesottamuksistaan järjestötoiminnassa. "Keke hei, ketään ei vittu kiinnosta", kuului yhdestä suusta kaljun alta ja juttu loppui siihen. Tenulassa puhallettiin hienosti yhteen hiileen, joten oli ihme, jos rautaa ei tulisi koko kööriille kaulaan!

12. Century satanen

9.3.2015

THH:n aktiiviryhmän tekijämiehet (Keke Käsiumo ja Marsalkka Missämutka) olivat saaneet seksiosaston pääesiintyjän (Juppi Joojoo) ja paikkokomitean yli-inkviittorin (Tarkka-Make) kanssaan maakuntamatkalle Mustapurtoon. Elettiin erikoiskilpailun karsinnan viimeistä päivää.

Mustapurton haastavalla raakalautareunalla oli käynyt jo useampi valtakunnan ykkösseuran edustajistosta vaihtelevalla menestyksellä. Rahaministeri Jukka-Poika Sahti oli käynyt kantamassa 1413, jolla jatkopaikka irtoaisi leikiten. Huhujen mukaan seuran "taloudellinen tuki" ei riittäisi riittävän suureen paljuun terassiremontin yhteydessä, joten Sahti oli lähtenyt kalastamaan puuttuvia pennejä rehellisesti. Sotamies Larvannon Antics oli haljennut ja hän oli joutunut keskeyttämään tunnekuohun takia kolmannessa sarjassa. Larvanto oli määrätty terapiaan käsittelemään menetystään. Sika Mahti oli riitauttanut paikallisen infrastruktuurin, teetarjoilun, ratamestarin solmion ja olosuhteet, mutta silti jyrissyt itsensä finaaliin.

Pallovalintojen kanssa ei turhaa säädetty, sillä "se on näillä heitoilla aivan vitun sama, mitä ottaa", kuten eräs matkaajista sen muotoili. Tarkka-Make kantoi hyökkäysvaunuun 12 palloa, koska kyllähän ne säilyy, jossei ne mee. Juppi Joojoo laahasi kolme kiiltävää yläpinnäänsä matkaan, sillä hänhän sitten kädellä säätäisi, jos niikseen tulee. Jälleen oli naurussa pitelemistä.

Pääkallopaikalle saavuettaessa selvisi, että paikallinen century satanen oli suoltanut kaikki sakkansa ykköselle, ja siitä eteenpäin hoito oli tehty käsin. Paitsi vasemmalta puolelta, jonne kone ei suostunut tekemään kuin firmaliiga-kelin. Se oli uuden päivityksen ansiota, joka oli onneksi laitettu pakollisena kaikkiin Suomen radanhoitokoneisiin. Tekijämiehet ottivat asiansa tuttuun tyyliin rennosti niinkuin muutkin elämän suuret vastoinkäymiset. Sketsi-osaston edustaja kertoi laittavansa sitten vähän polvea maahan, jos perä ei oikein tarraa. Tarkka-Make valmistautui ruuskaspitkämäki-tyyppiseen riuhtaisuun.

Käsiumo päätti marsalkan kiusaksi aloittaa kotiutuslyönneillä - 32kmh kylmästi kantista koteloon. Century satanen oli ikävä kyllä vinyt mennessään myös reuna kuivan (oikealta) ja Keken kulmaviivain kerkesi kiivetä hipsuksi kolmoseen. Marsalkan nassulla nähtiin harvinainen hymynkaarre, joka tunnistettiin kiistatta aidoksi, sillä näissä piireissä ei ole vahingonilon voittanutta. Missämutkan oma kokeilu, kokkosesta kevyesti ulkokautta, ei laittanut vilkkua päälle missään kohtaa ja vei vain Jympin mennessään. Juppi Joojoo askarteli liipon nelosesta, mutta ruiskumoottori oli vinyt manan maille myös sisärajan, ja Joojoon ansioksi jäi kolme vasemmalta. Tarkka-Make vain sisuuntui alapallojen ahdingosta ja kiskaisi ensiheitolla olkapäänsä sijoittaan. Repäisy palkittiin aurakaadolla, mutta paikkomessias siirrettiin katsomoon jääpussin seuraksi. Kvarterin välittömässä läheisyydessä japanilaisbanialainen entinen sumojoogaaja ja nykyinen supervasuri Tika Tanner oli tehnyt pallolleen muuttoilmoituksen koteloon. Tekijämiesten verenpaine hätyytteli työterveyden häpeärajaa.

Aikaisessa vaiheessa oli hyvinkin selvää, että ainut, mitä peli pystyi tarjoamaan oli infernaalinen, aistikas, puhutteleva, teatraalinen ja sydänjuuria repivä vitutus. Ei mikään tylsä ja tavanomainen arkivitus vaan sellainen 5/5 vitutus, josta kernaasti maksaa 32euroa. Marsalkan kaljulla olisi voinut helposti paistaa pekonia ja munia.

Viiden sarjan jälkeen ainut ketä hymyilytti oli viltissä vilvoitteleva Tarkka-Make. Taskuosumaa voitiin verrata skandinaviseen luomismyyttiin - yhtä realistisia kumpainenkin. Keilat olivat onneksi löytöliiterin alelaarista, joten pirkkakaatoja sateli silloin tällöin, kun tirvaisi tarpeeksi turpeeseen. Juppi oli lopettanut polvimaassa lottoamisen jo kymmeniä ruutuja sitten ja paiskasi jo täyttä päin rillit huurussa. Missämutkan otsaryppy oli jo niin syvä, että sisätiloihin eksynyt sinitäinen oli yrittänyt tehdä sinne pesää sarjoissa kaksi ja neljä. Käsiumon hiljaiset monologit eivät varsinaisesti käsitelleet kukkia ja perhosia. Tanner selvitti paikalliselle b-luokkaliselle kovaan ääneen, kuinka hän oli eilen Alijärvellä löytänyt heiton pitkästä aikaa ja siksi nyt oli 200 päälle. Samaan hengen vetoon hän ihmetteli, että mikseivät nuo "huiput" ymmärrä kokeilla reunasta.

Viimeiseen sarjaan Käsiumo vaihtoi kättä ja ammensi 257. Tanner nylpytti 226 eikä sanonut enää mitään. Marsalkka ja Juppi jatkoivat leikkurirajan kääntöpuolella. Viimeisen heiton tavoitettua takamaton kului kuusi ja puoli minuttia, kunnes koko onnellinen poppoo oli mahdutettu maasturiin. Ensimmäinen vartti matkattiin syvässä hiljaisuudessa ennekuin eräs totesi "yhtäkään lintua ei pitäisi päästää lähellekään radanhoitokoneetta. Ei peipposia, puluja tai muita tiaisia". Loppumatkan soi riipiipitillä tunnettu Kakka-Hätä 77- Samaa Paskaa Aina Vaan.

Sen pituinen se.

13. Bella Bella vielä kerkiää!

16.3.2015

Liigan runkosarja on saatettu onnellisehkösti satamaan ja TKK on yhden voiton päässä varmasta mestaruudesta. Kun nippu on täynnä jos jonkinlaista emmentaalia niin bellabella kaikki on mahdollista. Sanotaan kuitenkin niin, että seuran kymmenenteen SM-liigakultaan on vielä mahdollisuudet.

Kelin puolesta liiga oli kuin referaatti koko kaudesta; oikealta semiputki ja vasemmalta great wall of china. Kieltämättä ryhtyy pikku hiljaa nakertamaan, kun kisasta ja hallista toiseen vasurien saama etu on merkittävä. Vasurit itsehan ovat tähän ikävä kyllä syyttömiä elleivät sitten itse tee kelejä. Niitä kun olisi niin mukava syyttää tästäkin.

Pelillisesti Tali oli aika mitänsanomaton molemmilta joukkueilta. Joitakin tähtihetkiä lukuunottamatta lähinnä puolustuspeliä, jossa vastustajan tyhjä laskettiin meidän tupliksi. TKK2 osoitti isänmaallista kapina henkeä kyykyttämällä esiliinajengiä mehukkaasti kolmella pisteellä. Vasuvireen löytäneelle Giantsille ja aina vaaralliselle Pinjetsille kakkosen nallepuh-porukka luonnollisesti hävisi. Aina meitä vastaan. AINA.

Mahdollinen mestarijoukkue kärsi sunnuntaina muutenkin miesvajeesta sillä aimo vireessä olleet Lamppu ja Pöhelö sulivat täysin, kun sunnuntaina olisi voitu ratkaista sarja. Paikko-Lampo vakiinnutti saldokseen 2.8 tyhjää per sarja hankalista ryhmistä, kuten keila numero 2. Pöljä siirrettiin avauksien puolesta C-luokkaan ja tulos rostiin. Mane yritti hinata ensimmäisen sarjan (289), mutta meneehän siinä fiilis, kun ei saa minkäänlaista vastakaikua ja loppu menikin 213-vauhtia.

Merkittäkään tiedoksi myös se, että molemmat joukkueet hapuilivat tiensä mitalisarjaan. B-jengin saumat mitaliin haihtuivat Valarannan ja Kallion myötä kokonaan, joten rangaistus sarjoja työntää kotiliiterissä viisi. Voi toki olla, että joukkueen kokoonpano muuttuu karvan verran tuohon näytökseen.

Muiden esityksistä luonnollisesti riippuen voi olla, että ykkösen laariin ei enää pisteitä tarvita. Näin sanottuani jännistystä varmasti riittää aina viimeiseen ruutuun asti, jossa nimeltä mainitsematon ankkuri klippaa ämpäriin ja TKK pääsee juhliman maittavaa hopeaa. Kaikki tämä 18.4. Kaupin keilahallissa!